

KINO

Kaj pripravljata »Mojca«
in »Šiška« junija

Skok v poletje

Ni se mogoče znebiti vtisa, da so risane figure denimo Toma — mačka in Jerryja miške, nadalje mornarja Popaja z njegovo večno preklo Olivo, pa racman Jaka in kar je še teh ljubkih poniglavčkov iz neponovljive mojstrske delavnice otroških sanj, da so torej te figure že pravi simboli, s katerimi se poosebljajo naši malčki, ki hodijo v svoj otroški kino MOJCA. In prav je tako: njihovi junaki so res pravi korenjaki, iznajdljivi so, kos mnogoterim težavam in seveda vsakič »pri roki« Cicibančku za izgovor, češ: saj bi Tom in Jerry storila takisto! No, TOM IN JERRY — OSKARJEVCA bosta zabavala naše malčke v začetku junija, sledijo jima NORČIJE RACMANA JAKE, temu pa ljubka filmska pripoved nalašč za otroke PETER IN NJEGOV ZMAJ, da bi prvi vroči poletni mesec zaključil junaški vitez-pustolovec ROBIN HOOD, ki počenja vsakršne vragolije na svojih poteh.

Kino ŠIŠKA ponuja svojim bolj ali manj rednim obiskovalcem tokrat bolj na hitro »skuhano« in pripravljeno filmsko »gastromijo«: s prvim filmom, ki prihaja iz Hongkonga, nam predstavi POGUMNEGA ZMAJA (The Dragon, The Hero), ki ga je z režiral Godfrey Ho, igrajo pa John Liu (zanj trdijo, da je edini pravi naslednik legendarnega Bruca Leeja), Dragon Lee in pa Tino Wong. Piše, da je filmski žanr »kung-fu«, menda pa ima glavno besedo — kdo in kaj drugega pa! — karate! Ameriški film KAZNILNICA (Penitentiary) je drama režiserja Jamaa Fana s črnim igralcem Leonom Kennedyjem v glavni vlogi. Gre za surovo zgodbo iz tipične ameriške kaznilnice na jugu ZDA, kamor priženejo po nedolžnem obsojenega črnškega mladeniča in kjer ga čakajo zaporniška »pravila igre«.

Spej hongkonški film, tokrat pa — na srečo! — komedija, in sicer VARNOST ZAJAMCENA (Security Unlimited) bratov Hui: režiserja Michaela ter igralcev Rickyja in Sama Huija. Satirična komedija, ki predstavi šolo za telesne stražarje, seveda skozi humoristična očala.

Tudi TIGROV BES je hongkonški »kung-fu« film, poln karatejskega ekshibicionizma in prav trapastih vsebinskih epizod. Karate in pol! Vse to bomo lahko koristno izkoristili v NNNP. Nič se ne ve!

Jože Kašper-Peter se spominja

Zlo vojne in lepote miru

Poleti 1944 je moral partizan Jože Kašper-Peter z Dolenjske na Štajersko. Sonce se je že močno dotikalo drevesnih krošenj, ko se je Peter znašel v hribu nad Zalogom. Čakal je noč in spodaj gledal domačo vas Šmartno ob Savi. Rodna hiša je bila skoraj na doseg roke, srce je vleklo in klicalo, postavnemu partizanu pa so debele solze polzele po licu:

• »Bil sem doma, domov nisem smel... In naš dom je bil takrat prazen, brata sta padla, mati je bila v internaciji, meni pa je bilo v tisti hosti zgoraj tako hladno in lepo hkrati...«

• Jože Kašper-Peter nemara svojih čustev ni nikoli rad razkazoval. Življenje ga je pač naučilo boja in vztrajanja. Očetu, kurilniškemu delavcu in materi, kmečki dvinarki je v trdi beli svet zavekal pred 60 leti. Trije sinovi pa so kmalu z materjo ostali sami, oče se je odločil preostanek življenja prebiti na Češkem. Mati je poslej sama hranila tri zdrave kljune, ki so ji težko dmino vračali s pridnim učenjem. Jože se je učil za ključavničarja pri znanem ljubljanskem mojstru Rebeku:

• »Bil sem velik fant in je moje delo lahko zaračunaval kar za pomočniško...«

• Seveda pa sva z Jožetom Kašperjem-Petrom, ki je bil skojevec že leta 1936, največ besedovala o najmračnejših dneh naše domovine:

• »1941 sem imel v rokah ključke številnih prodajaln in nekega večera sem odprl vsa vrata. Tisto noč je v trgovinah vzelo slovo marsikaj uporabnega, posebno orožje iz Sevškove delavnice. Prav dolgo niso ugibali, kdo neki je bil ključar, tako sem moral izpuhteti tudi sam.«

• V šolskem taborišču partizanov v Iškem Vintgarju so mu nadeli ime Peter. Takrat je bilo tam 56 partizanov. Ofenziva in sneg konec leta sta Jožeta pregnala nazaj v Ljubljano. Postal je član VOS in se potem na pomlad 1942 pridružil borcev II. grupe odredov na Dolenjskem. Matija Maček, takratni komisar glavnega štaba partizanskih odredov je Petra zadržal v zaščitni enoti. Partizan Peter se je potem boril na Jančah, Muljavi, pri Žužemberku, napadal je Turjak in še marsikaj. S posebnimi nalogami se je moral sukati blizu partizanskih tiskarn. Vendar pa je imel tudi priložnost in čast prisostvovati II. zasedanju AVNOJ leta 1943 v Jajcu. Nekajkrat je videl človeka, ki je bil že takrat v srcih vseh naprednih in svobodnjaških ljudi. Vrhovni komandant se je rad ustavljal pri zaščitnici slovenske delegacije in vprašal:

• »Kako ste, drugovi Slovenci?«

In Jože Kašper-Peter se natanko spominja maršalove neposrednosti in tovariškega odno-

sa. Sreča, ali nesreča je hotela, da je bil Peter 25. maja 1944 tudi v Drvarju:

• »Doživeli smo strahovit napad padalcev. Tito, ki je bil ranjen, se je že umaknil iz pečine, mi pa smo spodaj zadrževali besne Švabe, ki so se silovito grizli in divje napadali. Komaj smo zadrževali strašen pritisk in nikoli ne bom pozabil fantov oficirske šole in borcev I. dalmatinske, ki so se naravnost iz marša vrgli v boj z zagrizenimi napadalci.«

• Vojak je Peter ostal še nekaj let po vojni. Kasneje je oblekel miličniško uniformo in deloval na različnih področjih v notranji upravi. Zdaj je že 12. leto v zasluženem pokoju:

• »Tovarištvo je še, vendar pa nas stare borce hudičevo jezi stanje na Kosovu. Srečen človek bi bil, če bi bil zdrav. Zadovoljen pa sem v tej naši Jugoslaviji, kjer imamo zanesljivo največjo svobodo pa če se ozremo na Zahod ali na Vzhod. Žal pa naše plemenite tradicije vse premalo prenašamo na mladino. Naša mladina, veš, nikakor ni slaba. Le povedati ji je treba tako, da ji ne bo dolgočasno. Jaz pa, je dejal mirno visoki sivolasi mož, »jaz pa sem bil vedno z malim zadovoljen.«

• Tak je Peter, Jože Kašper. Več se drugih spominja kakor sebe. Seveda pa matere, ki so jo med vojno beli v Polju privezali na vrata in so jo morali mimoidoči potem pljuvati, nikoli ne bo pozabil. Zlo vojne in lepote mira se prepletajo v Petru. Živi in diha s temi grenko lepimi spomini dan na dan...

Bogomir Sešić

RAZVITJE PRAPOROV

Na slovesnosti v počastitev dneva OF in praznika dela 1. maja je bila v dvorani Svobode v Medvodah slovesnost, na kateri so razvili prapora krajevnih organizacij ZZB NOV Preska in Vaše-Goričane. Pokroviteljstvo nad praporoma sta prevzeli delovni organizaciji Color in Aero, tozid Celuloza.